

Εκδότης — Διευθυντής
Γ. Δ. ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ
ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1993
Αριθμός φύλλου 181
Επιμέλεια ύλης
Κ. Γ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ
Τιμή φύλλου δρχ. 50
Ηράκλειο Γκερόλα 1

ΒΙΑΝΝΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΒΙΑΝΝΙΤΩΝ

ΤΟ ΝΕΡΟ

Σε άλλη στήλη έχει καταχωριστεί η βροχοπτώση στην επαρχία μας, τα τελευταία 17 χρόνια, όπως την έχουν καταγράψει τα βροχόμετρα που βρίσκονται στο χώρο του Γυμνασίου και στο σπίτι του κ. Παπαγιάννη στον Κερατόκαμπο. Η ίδια περίπτωση, με μικρές ίσως διακυμάνσεις, ήταν και στην υπόλοιπη επαρχία.

Με μια ματιά στον πίνακα αυτό διαπιστώνουμε ότι το χρόνο που περνάμε, (χειμώνας 1992—1993) η βροχοπτώση στην επαρχία βρίσκεται στο χαμηλότερο επίπεδο στα τελευταία 17 χρόνια, με εξαίρεση το 1990.

Δίπλα στο στοιχείο αυτό, της χαμηλής βροχοπτώσης, προσθέτουμε και δυο άλλα:

α) Τη διαρκή επέκταση των καλλιεργειών (πρώιμα κηπευτικά, ποτιστική ελαιοκαλλιέργεια) και επομένως αύξηση στην κατανάλωση νερού για τις αρδεύσεις και

β) Την πτώση της στάθμης του νερού στις περισσότερες γεωτρήσεις που βρίσκονται στο χώρο της επαρχίας, το περασμένο καλοκαίρι, ενώ αρκετές επιφανειακές πηγές έχουν στερέψει από χρόνια.

Γίνεται έτσι φανερό η δύσκολη κατάσταση που θα δημιουργηθεί σχετικά με τη χρήση του νερού τους μήνες που θα ακολουθήσουν.

Το πρόβλημα βέβαια δεν είναι μονάχα τοπικό. Η διαπίστωση για τη μείωση των βροχοπτώσε-

ων και ο κίνδυνος της ξηρασίας είναι παγκόσμιο φαινόμενο. Οι στήλες των Β.Ν. έχουν αναφερθεί σ' αυτό πολλές φορές μέχρι σήμερα, με άρθρα και σημειώματά τους και με συνεργασίες συνεπαρχιωτών μας που έχουν ασχοληθεί με το θέμα αυτό σε επιστημονικές τους μελέτες ευρύτερης σημασίας.

Ειδικά για το πρόβλημα του νερού της επαρχίας, είχε προγραμματιστεί η έκδοση ειδικού τεύχους για να το φωτίσει πολύπλευρα. Λόγοι οικονομικοί, δυστυχώς, ανέβαλαν μέχρι σήμερα την έκδοσή του. Όμως το πρόβλημα χρόνο με το χρόνο γίνεται οξύτερο και η αντιμετώπισή του πιο δύσκολη.

Γι' αυτό είναι επιτακτική η ανάγκη ν' απασχοληθούν, όχι μόνο οι φορείς της επαρχίας που εμπλέκονται στη διαχείριση του νερού (Κοινότητες, Συνεταιρισμοί, ΤΟΕΒ, Ομάδες γεωτρήσεων), αλλά και ατομικά ο κάθε παραγωγός, το κάθε άτομο.

Η χρήση του νερού, ειδικά στους ποτισμούς, πρέπει να γίνεται με σύνεση. Φροντίδα όλων, κάθε σταγόνα που θα χρησιμοποιείται ν' αξιοποιείται σωστά. Ν' αποφεύγεται κάθε σπατάλη.

Το ίδιο ισχύει και για το πόσιμο νερό. Χωρίς να παραβλέπεται η επιβεβλημένη καθαριότητα, κάθε άλλη σπατάλη νερού πρέπει να περιοριστεί.

Έτσι μονάχα δεν θα διψάσουμε το καλοκαίρι. Έτσι μονάχα θα διατηρήσουμε και θα σώσουμε την παραγωγή.

Δεν αρκούν όμως αυτά.

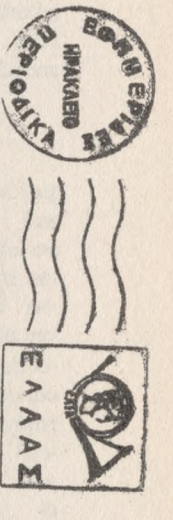
Οι συνθήκες στο μέλλον δεν προβλέπεται ν' αλλάξουν. Αυτό προβλέπουν και οι διεθνείς οργανισμοί, οι οποίοι παρακολουθούν τις γενικότερες μετεωρολογικές αλλαγές.

Η προτροπή: «καμιά σταγόνα νερού στη θάλασσα από τα βρόχινα και πηγαιά νερά της επαρχίας» πρέπει να προχωρήσει και να γίνει πράξη. Τα χιλιάδες κυβικά νερού που κάθε χειμώνα οδηγούνται στη θάλασσα είναι ανάγκη να διοχετευτούν και να εμπλουτίσουν τις γεωτρήσεις.

Η κατασκευή των φραγμάτων που έχουν προγραμματιστεί, να προχωρήσει με γοργούς ρυθμούς. Πρέπει να μελετηθεί επίσης η δυνατότητα κατασκευής και άλλων.

Η ευθύνη των φορέων της επαρχίας που αναφέρομαι πιο πάνω είναι μεγάλη. Ας τους συμπαρασταθούν οι συνεπαρχιώτες που έχουν ειδικές γνώσεις. Ας προχωρήσουν όλοι μαζί στη συγκρότηση κάποιου συντονιστικού οργάνου.

Οι καιροί το επιβάλλουν. Οι ανάγκες το απαιτούν.

ΕΚΑΤΟ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ ΚΑΙ ΠΕΝΗΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΣΤΑΘΗΣ ΜΑΣΤΟΡΑΣ

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ· Ο ΜΟΥΣΙΚΟΘΕΤΗΣ, Ο ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑΣ
Της Θεοδώρας Παπαχατζάκη - Κατσαράκη

«Και μέσα σου, ποιος ξέρει τι φωλιάζει!
Όσα απ' το φως ή απ' το σκοτάδι αν έρχονται
όλα η δική σου η χάρη τα σκεπάζει»
Από τη συλλογή του «ΤΙΠΟΤΕ»

Στις 21 Νοεμβρίου του 1893 γεννήθηκε στην Κέρκυρα ο Στάθης Μάστορας. Οι γονείς του, ο αρχιμουσικός του Δήμου Μιχαήλ Μάστορας και η Μαργαρίτα, μια καλλιεργημένη Κερκυραία, το γένος Λογοθέτη, στήριξαν στο γιό τους όλα τα όνειρα και τις ελπίδες τους.

Στα στενά λιθόστρωτα καντούνια της Κέρκυρας πρωταντικρίζει τον κόσμο και τη ζωή ο Στάθης. Στη Σπιανάδα ακούει τις Κυριακές τη Φιλαρμονική και η μυσή του στη μουσική αρχίζει «εξ απαλών ονύχων».

Ξεχωρίζει ανάμεσα στους συμμαθητές του για την ευστροφία την ετοιμότητα, την ευαισθησία και την τόλμη του. Στην εκκλησία του Αγίου Σπυρίδωνα ακούει με δέος τις βυζαντινές ψαλμοδίες και στέκεται εκστατικός μπροστά στις αγιογραφίες, έργα του μεγάλου ζωγράφου Προσαλέντη. Στην Κόντρα Φόσσα, το μεγάλο κανάλι, που χωρίζει το παλιό βενετσιάνικο φρούριο από την πλατεία αγναντεύει το πέλαγος και ονειρεύεται τη φυγή, το μεγάλο ταξίδι. Δε βλέπει την ώρα που θα ανοίξει τα φτερά του για την πρωτεύουσα, τον κόσμο.

Τη μουσική την έχει στο αίμα του. Το ρυθμό, την ποίηση, τη χαρά της ζωής στις φλέβες του. Η Κέρκυρα ήταν ένα σπουδαίο πολιτιστικό κέντρο, με σημαντική μουσική παράδοση και μεγάλους μουσουργούς, το Νικόλαο Μάντζαρο, το Σπύρο Ξύνδα, το Σπύρο Σαμάρα, το Γεώργιο Λαμπιλέτ. Ο Στάθης Μάστορας σπουδάζει σύνθεση, αρμονία και αντιστιξη.

Το ταλέντο του είναι πολύπλευρο. Μαθητής ακόμη αρχίζει να γράφει τους πρώτους του στίχους. Ορισμένα ποιήματά του, όπως ο ίδιος αναφέρει στις χειρόγραφες σημειώσεις του, δημοσιεύτηκαν στα περιοδικά «Διάπλασις των Παίδων», «Αναγέννηση» «Παρνασσός».

Στα πρώτοια ποιήματά του φαίνεται επηρεασμένος από τη δημοτική μας ποίηση και από την Επτανησιακή Σχολή, ιδιαίτερα από το Σολωμό και το Μαρκορά.

Παραθέτω δυο χαρακτηριστικά δείγματα:

Οδή στο φεγγάρι
Σε μένα ρίξε όλη σου την ασπρήνια χάρη,
να λάμψω όλος με στολή ουράνια σαν και σένα,
να τρέψω στην αγάπη μου, φεγγάρι μου, να ψάλλω
τα κάλλη σου, τα κάλλη της, μέσα στην αγκαλιά της.

Τραγούδια του γιολού
Βοριάς φυσάει,
γοργοκυλάει

Ο ρόλος του δάσους στη ζωή του ανθρώπου

Δίνουμε σε συνεχείς χαρακτηριστικά αποσπάσματα από την ομιλία του Επιθεωρητή Δασών Κρήτης κ. Γιώργου Ρούσου που έγινε στα ΕΒΕΗ κατά την απονομή βραβείων σε Σχολεία και ιδιώτες του Νομού Ηρακλείου για δενδροφυτεύσεις:

Ο άνθρωπος από τα πρώτα βήματά του πάνω στη γη δέθηκε με το δάσος. Σ' αυτό βρήκε καταφύγιο και προφύγιο. Το δάσος του εξασφάλισε καιύσημη ύλη και ξυλεία για την κατοικία, τα έπιπλα και τα γεωργικά εργαλεία του.

Σήμερα το δάσος δίνει στον άνθρωπο ένα ευρύ φάσμα αγαθών και υπηρεσιών με τα οποία ικανοποιούνται πολλές και ποικίλες ανάγκες του.

Όσο ο πληθυσμός ήταν λίγος, οι ανάγκες του περιορισμένες και τα δάση πολλά, δεν υπήρχαν φανερά προβλήματα στην συνύπαρξη ανθρώπου και δάσους. Όμως η χωρίς προγραμματισμό και λογική εκμετάλλευση των δασών για την ικανοποίηση των πολλαπλοποιημένων αναγκών του ανθρώπου και πληθυσμού που αυξάνεται με γεωμετρική πρόοδο, οδήγησαν σε επικίνδυνο περιορισμό τους, ιδιαίτερα σε ορισμένες περιοχές του πλανήτη μας.

Η κατάχρηση που έκανε ο άνθρωπος όχι μόνο στο δάσος αλλά και στα φυσικά οικοσυστήματα γενικότερα δεν άργησε να γίνει αισθητή με την υποβάθμιση της ποιότητας της καθημερινής ζωής μας.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου Βιαννιτών Ηρακλείου «Ο ΠΑΤΟΥΧΑΣ» καλεί τα μέλη του σε Γενική Συνέλευση που θα γίνει στις 24 Μαΐου ημέρα Δευτέρα και ώρα 7 μ.μ. στο Μελησιαίο Ίδρυμα.

- Θέματα για συζήτηση.
- 1) Ετήσιος Απολογισμός των εργασιών του Συλλόγου
 - 2) Οικονομικός Απολογισμός
 - 3) Προγραμματισμός για τον επόμενο χρόνο.
- Στη συνέλευση παρακαλούνται να πάρουν μέρος όλα τα εγγεγραμμένα μέλη του Συλλόγου.
- Καλούνται επίσης να παρευρεθούν και οι συνεπαρχιώτες που δεν είναι μέλη του συλλόγου, αλλά η γνώμη τους, τόσο για θέματα που ενδιαφέρουν τους βιαννίτες που μένουν στο Ηράκλειο, όσο και για θέματα της επαρχίας, είναι πολύ χρήσιμη.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΝΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Η Επιτροπή του Πανεπαρχιακού Μνημοσύνου καλεί τους Προέδρους των Κοινοτήτων, Συνεταιρισμών, Πολιτιστικών Συλλόγων, Διευθυντές των Σχολείων Μέσης και Δημοτικής Εκπαίδευσης, τους Ιερείς, εκπροσώπους Αρχών και άλλων φορέων και ιδιωτών με σκοπό την οργάνωση του Πανεπαρχιακού Μνημοσύνου του Σεπτεμβρίου.

Η τέλεση του Πανεπαρχιακού Μνημοσύνου φέτος συμπίπτει με τη συμπλήρωση μισού αιώνα από τη Μεγάλη Θυσία. Όπως αναφέρθηκε στο προηγούμενο φύλλο των Β.Ν. οι εκδηλώσεις που θα προγραμματιστούν πρέπει να είναι πέταμα ελπίδας, να ξεφύγουν από το στενό πνεύμα που είχαν την προηγούμενα χρόνια.

Χρειάζεται επίσης μια σπευδότερη συνεργασία με τα γειτονικά χωριά της Επαρχίας Ιαράπετρας.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

Γυρίζω τις πλάτες μου στο μέλλον, στο μέλλον που φθιάχνετε όπως θέλετε, αφού η ιστορία σας ανήκει σε σώστε το λοιπόν, αν επιμένετε...
Μένω μονάχος στο παρόν μου να σώσω στίχόποτε — αν σώζεται — κι άς έχω τις συνέπειες του νόμου, συνένοχο στο φόνο δεν θα μ' έχετε.

Αφαρμή να θυμηθώ τους στίχους του Διον. Τσακνή ήταν η συμπεριφορά της νεολαίας μας τις ημέρες της Λαμπρής.

Όσο μπορώ να θυμάμαι, οι μέσοι πούτες τις γιορτινές μέρες βρίζουν την ευκαιρία να γλατιώσουν, να ξεφραγώσουν.

Ο αρχηγός της άνοιξης, καθώς και η επάνοδος των ξενητεμένων, αγοπημένων φίλων και συγγενών, μας πλημμύριζε όλους με χαρά.

Τι πιο φυσικό λοιπόν από το γλάντι και τις καιπάδες;

Το βιολί και το μαντολίνο «έκλαιγαν» μαζί με τις καρδιές των ερωτευμένων και οι μαντινάδες μ' εκείνο το βαθύ ρομάνθροματισμό και τον ερωτισμό τους έκαναν τις ανοιξιάτικες βραδιές ανεπαύλητες...

Και φθάσαμε αίσίως στις μέρες μας, όπου το βιολί και το μαντολίνο αντικαταστάθηκαν από τα «δυναμικάκια» και τις «ρουκέτες» εδάφους—εδάφους,

και οι μαντινάδες από κακόγυστα σκιλοπράγους.

Ένας ακήρυχτος πόλεμος απ' άκρο σ' άκρο της επαρχίας μας, όπου οι μέσοι — ευτυχώς όχι όλοι — επιδόθηκαν με μανία σε «μπαραουκοπή-μπα», που ώρες φορές νόμιζες πως ήσουν στην πρώτη γραμμή του πολέμου...

Ανυποψίαστοι πουρίστες καθώς και τα χελιδόνια έτρεχαν άνθρωποι να γλυτώσουν...

Και εύλογα αναρωπιέται κανείς τι σχέση μπορεί να έχουν με τα έθιμά μας οι επί 24ώρου βάσεως βολές «κατά ριπή».

Και ο «πόλεμος» ευτυχώς τελείωσε. Δεν πείλαισαν όμως οι παρεξηγήσεις κι αυτές ο μεγάλος κοημός για τη χαμένη μας ταυτότητα, για τα ψυχικά μας τραύματα απ' όλες αυτές τις διαπιστώσεις, καθώς βλέπαμε την νεολαία μας δειμένη πιασθόγκωνα σε άγριες, χωρίς λεβαντιά και μαράκι, συνθήσεις.

Κι όμως, πέρα από τις παρεξηγήσεις...
● ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελίδα 2

ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΙΣ ΦΩΤΙΕΣ
Ο κίνδυνος πυρκαγιάς στους μήνες του καλοκαιριού είναι μεγάλος. Ας προσέξουμε όλοι. Η ζημιά που προκαλείται από την πυρκαγιά μας θίγει όλους.

ΕΚΚΛΗΣΗ
Ο Σύλλογος Βιαννιτών Ηρακλείου «Ο ΠΑΤΟΥΧΑΣ» κάνει έκκληση σ' όλα τα μέλη του, σ' όλους τους συνεπαρχιώτες που μένουν στο Ηράκλειο να ενισχύσουν τη μονάδα αίματος που υπάρχει στο Βενιζέλειο για το Σύλλογο.

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

Κέντρου Υγείας Διηγή	22669
Πηροφορίες	22625 ή 22647
Ίατρείο Άγροτικό Πεύκου	51377
Χωροφυλακή Υποδιόκηση Βιάννου	22206
Χωροφυλακή Σταθμός Πεύκου	31376
Γυμνάσιο Βιάννου	22230
Άγρονομείο Βιάννου	22008
Ειρηνοδικοείο	22211
Συνεταιρισμός Βιάννου (Γραφεα)	22226
Συνεταιρισμός Βιάννου (Έλαιουργείον)	22136
Ο.Τ.Ε. (βλάβαι)	22121
Ο.Τ.Ε. (τηλεφωνίες)	22215
Έλληνικά Ταχυδρομεία	22203
Κτηνιατρείο	22090
Φαρμακείον	22140
Γεωπόνοι	22317
Α.Τ.Ε. Βιάννου	22180

ΑΓΟΡΑΙΑ

Πετράκης Χαρ. — Βιάννος	22051
Ζαΐμάκης Θεόφιλος — Βιάννος	22304
Θεοδοσάκης Γεώργιος — Πεύκος	31437
Καρτσάκης Έμμανουήλ — Λουτράκι	22605
Λασηθιωτάκης Γ. — Βιάννος	22355
Χατζάκης Ιωάννης — Άγιος Βασίλειος	31301
Γαλανάκης Μιχ. — Χόνδρος	22101
Ψαρολογάκης Κων. — Χόνδρος	22109
Σοφοκλής Παπαδάκης — Καλάμι	31275
Ιωάννης Κονουλάκης — Άμυρά	31420

(Γιά υπεραστικά: 0895)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

ΣΤΗΝ ΑΝΩ ΒΙΑΝΝΟ:

— Η Αρετή συζ. Αλέκου Γουρ νιεζάκη γέννησε αγόρι
— Η Αμαλία συζ. Εμμ. Τσικνάκη γέννησε αγόρι
ΣΤΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ:
— Η Γεωργία συζ. Γεωργίου Κολιουριδάκη γέννησε αγόρι
— Η Μαρία Χρηστάκη συζ. Διανύση Χάμψα γέννησε αγόρι.

ΓΑΜΟΙ

ΣΤΗΝ ΑΝΩ ΒΙΑΝΝΟ:

Δημήτρης Ροιπάκης και Γεωργία Εμμ. Δαμουλιάνη
ΣΤΟΥΣ ΒΡΡΟΥΣ:
Εμμανουήλ Γεωργ. Παπαδογιαννιάκης και Αναστασία Ι. Κουριανιάκη

ΘΑΝΑΤΟΙ

ΣΤ' ΑΜΙΡΑ:

— Αικατερίνη Βασ. Αντωνιάκη
ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ:
— Κατίνα Βαρδονικολάκη
— Μαριάννα Παμαγιωτάκη
ΣΤΟΝ ΠΕΥΚΟ:
Νικόλαος Γ. Πιπριπάκης
ΣΤΗΝ ΑΝΩ ΒΙΑΝΝΟ:
Ζαχαρένια Μιχ. Βαλουδάκη

ΔΩΡΕΕΣ

Μας κατέθεσαν για το Γηροκομείο Βιάννου:
Στη μνήμη της Κατίνας Βαρδονικολάκη:
— Μανώλης και Μαρία Αγγελάκη 10.000 δρχ.
— Ανδρέας και Πόπη Αγγελάκη 10.000
— Αναστασία και Γιώργος Ταμουρατζής 10.000
Στη μνήμη της Βασιλικής Βλαχάκη — Παπαδογιάννη
— Ο Μανώλης Καδιανιάκης 5.000
— Ο Νίκος Γ. Βλαχάκης 5.000 δρχ.
— Ο Κώστας Γ. Βλαχάκης 5.000 δρχ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Τα Β. Ν. ευχαριστούν πολύ το συνεταιριστή Νίκο Μπα-

μπαδογάκη, συν)χο Δάσκαλο, που με πρωτοβουλία του διευκόλυνε πολλούς συνδρομητές των ιατροδικαστικών χωριών της επαρχίας στην πληρωμή της συνδρομής των με την επιτόπια επίσκεψή του.

Κάνουμε επίσης γνωστό ότι τη συνδρομή τους στα Β. Ν. μπορούν να πληρώσουν και συνδρομητές από τα άλλα χωριά της Επαρχίας στο Φωτογραφείο του κ. Μανώλη Σπανιάκη στην Άνω Βιάννο, όπου θα πάρουν τη σχετική απόδειξη.

Ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων του Δημοτικού Σχολείου Άνω Βιάννου και το προσωπικό του Σχολείου ευχαριστούν πολύ όσους μέχρι σήμερα ανταποκρίθηκαν στην πρόκλησή τους για την οικονομική τους συμπαράσταση, στην κατασκευή μόνιμης Θεατρικής Σκηνής στο χώρο του Διδασκτερίου, που είναι οι:

1. Σύλλογος Βιαννιτών της Αθήνας «Ο ΔΙΑΒΑΤΗΣ» 50.000 δρχ.
2. Ελαιουργικός Συναγμός Άνω Βιάννου 50.000 δρχ.
3. ΤΟΕΒ 50.000 δρχ.
4. Μανώλης Παπαγιάννης 10.000 δρχ.
5. Περικλής Βλαχάκης στη μνήμη της αδελφής του Βασιλικής 20.000
6. Πολιτιστικός Σύλλογος Άνω Βιάννου 20.000 δρχ.
7. Σύλλογος Βιαννιτών Ηρακλείου «Ο ΠΑΤΟΥΧΑΣ» 15.000
8. Μιχαήλ Πλατζουανάκης, που διέθεσε το αυτοκίνητό του για τη μεταφορά της ξυλείας.

Το ΚΑΠΗ Βιάννου ευχαριστεί τον Περικλή Βλαχάκη για την προσφορά του 10.000 δρχ. στη μνήμη της αδελφής του Βασιλικής.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΛΙΑΣΙΔΟΥ-ΓΕΛΑΣΑΚΗ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ

Πλ. Ομονοίας 9—Πατησίων 5
1ος Οροφος (εντός στοάς)
104 31 Αθήνα
Τηλ. γραφ. 5233551 — 5233053
Τηλ. οικίας: 9618037 — 9641947

Γεραντάκι ως εβδομήντα πέντε χρονιά, μέτριου αναισθητικού, πολύ αδύνατος, ασπρομάλης με χαρακτηριστικά του πρυσώπου γεμάτα ευγένεια και κελουσίνη, αλλά αμίλητος, θες από αιδωμάτση, θες κουρασιμένος από τις κουκουχίες και τις περιπέτειες της μετανίκης του ζωής δεν παύνει μέρος στις συζητήσεις που γίνονται στο θάλαμα. Δίπλα του πάντα η γυναίκα του, η κυρία Βούλα. Πολύ νεότερη του. Μέρα νύκτα κοντά του. Αδύνατος όπως είναι, το κρεβάτι χωράει για να ξαπλώσει κι αυτή με μια ξιλιάρι από τη μεριά των ποδιών του.

Με την φαρμακευτική αγωγή που έγινε στον Απόστολο επί δέκα μέρες, ετοιμάζεται να φύγει. Τον έπυσε η κυρία Βούλα. Τον χτένισε, του φάρσε τα παπούτσια. Έτοιμα και τα πράγματά τους σε μια βαλίτσα. Έτοιμοι κι αυτοί. Μας χαιρετούν και φεύγουν.

— Στο καλό, κύριε Απόστολε. Ακούγεται απ' όλους.

— Στο καλό, κυρία Βούλα. Συμπληρώνει με τη δυνατή του φωνή ο Τάσος, και συνεχίζει.

— Καλοί άνθρωποι. Ταίριασμέ το ζευγάρι. Πίσω τους μια ολόκληρη ιστορία, από όσα μπόρεσα να μάθω. Νέος στην κατοχή βρισκόταν στην Αθήνα, είχε πάρει μέρος στον αγώνα του Ελληνικού λαού για το δίκαιο των κατακτητών από τη χώρα μας. Αλλά σ' ένα μπλόκο, από τα συχνά που έκαναν οι Γερμανοί, συνελήφθη. Μαζί με πολλούς άλλους, ύστερ' από πιέσεις και βασανιστήρια που του υπέβαλαν για να μιαντρήσει τους εισηγητές του χωριού να το πετύχουν, τον έστειλαν στο φοβερό για τις συνθήκες διαβίωσης στρατόπεδο Νταχάου. Σε χιλιάδες ανέντροι αυτοί που έχασαν τη ζωή τους στους φούρνους του στρατοπέδου αυτού, που αποτελεί ιστορία για την ανθρωπότητα. Ο Απόστολος επέζησε. Σωματικό ρέκος βρέθηκε μετά τον πόλεμο στο Παρίσι. Βρήκε δουλειά σ' ένα εργαστήριο ακτινοθεραπείας και σ' αυτό εργάστηκε σ' όλη του τη ζωή.

Δεν ξέχασε όμως την Πατρίδα του. Οι δικοί του μέθαναν. Οι δυο γονείς του δηλαδή, γιατί αδελφάρα δεν είχε. Μόνο λίγους μακρινούς συγγενείς είχε. Έτσι για την Πατρίδα, κάθε καλοκαίρι ερχόταν στην Αθήνα για να περάσει κάποιες διακοπές που είχε από τη δουλειά του. Σε μια τέτοια επίσκεψη βρέθηκε τυχαία στη μονοκατοικία μιας πενταμελούς οικογένειας. Το ανδρόγυνο και

τρία κορίτσια. Κάθισε για να ξεκουραστεί, αλλά αυτό μεταπρήθηκε σε φιλοξενία με φαγητό. Αυτό που αισθάνεται κάθε Ελληνική οικογένεια να προσφέρει στον ξένο που βρίσκεται στο σπίτι της για λίγες ώρες. Αλλά σ' αυτές τις λίγες ώρες συνέβη κάτι το απρόσμενο. Η μικρότερη από τις τρεις αδελφές συγκινήθηκε πολύ από τους τρόπους και την ευγένεια του επισκέπτη. Πήρε ιδιαίτερως τους γονείς της και τους εκμυστηρεύτηκε την επιθυμία της να παντρευτεί τον κύριο Απόστολο (Με τη συζήτηση είχαν μάθει το όνομά του). Ήταν φιλιάσθησαν οι γονείς. Το εγκρίνουν κατά κάποιο τρόπο, αλλά πώς να το χειριστούν; Παρακάλεσαν τον Απόστολο, αν θέλει, να τους κάνει επίσκεψη και την επομένη.

Το περιβάλλον, σκέφτηκε, είναι ευχάριστο. Μονοκατοικία με περιβάλλον γύρω γύρω, ό,τι χρειάζεται για να ξεκουραστεί, μακριά από την κοσμοπολημμία του Παρισιού και τη μονοτονία του εργαστηρίου. Χωρίς καμιά υποψία, ο Απόστολος ευχαρίστησε την οικογένεια και τους αποχαιρέτησε. Για την πρόσκληση να ξαναπάει, δεν τους έδωσε καμιά υπόσχεση. Τους είπε μονάχα ότι θα προσπαθήσει, γιατί σε τέτοιο περιβάλλον ξεκουράζεται κανείς, έστω και για λίγες ώρες παραμονής.

Με την αναχώρηση του ζέμου, μαζεύτηκε η οικογένεια και συζήτησε την πρόταση της μικρής κόρης. Δεν έφεραν καμιά αντίρρηση οι μεγαλύτερες. Καθεμιά με το τυχερό της και όποτε έλθει, είπαν.

Θα ξανάρθει όμως ο Απόστολος; Δεν ήταν σίγουροι. Μ' αυτές τις σκέψεις στην οικογένεια πέρασε η βραδιά. Την επομένη όλοι, μα πιο πολύ η μικρή, δεν έβλεπαν τις ώρες να περνούν.

Σαφηνικά, μια φωνή της ζεστή κωσε όλη την οικογένεια. — Νάτος! είπε. Αυτός πρέπει να 'ναι.

Κι έδειξε κάποιον στον απέναντι δρόμο με κατεύθυνση το σπίτι τους. Και πραγματικά αυτός ήταν. Σε λίγο βρισκόταν ανάμεσα στην οικογένεια μ' ένα δέμα από γλυκά. Ένωθε την ανάγκη, μ' αυτά να βγάλει ένα μικρό μέρος από την υποχρέωση της διπλής φιλοξενίας.

Του είπαν ότι θα τον κρατήσουν και πάλι για φαγητό. Στρώθηκαν οι γυναίκες στην αποθήκη και ο πατέρας κάθισε στην αυλή με τον Απόστολο και άρχισαν τη συζήτηση.

Του είπαν ότι θα τον κρατήσουν και πάλι για φαγητό. Στρώθηκαν οι γυναίκες στην αποθήκη και ο πατέρας κάθισε στην αυλή με τον Απόστολο και άρχισαν τη συζήτηση.

Του είπαν ότι θα τον κρατήσουν και πάλι για φαγητό. Στρώθηκαν οι γυναίκες στην αποθήκη και ο πατέρας κάθισε στην αυλή με τον Απόστολο και άρχισαν τη συζήτηση.

Του είπαν ότι θα τον κρατήσουν και πάλι για φαγητό. Στρώθηκαν οι γυναίκες στην αποθήκη και ο πατέρας κάθισε στην αυλή με τον Απόστολο και άρχισαν τη συζήτηση.

Του είπαν ότι θα τον κρατήσουν και πάλι για φαγητό. Στρώθηκαν οι γυναίκες στην αποθήκη και ο πατέρας κάθισε στην αυλή με τον Απόστολο και άρχισαν τη συζήτηση.

Του είπαν ότι θα τον κρατήσουν και πάλι για φαγητό. Στρώθηκαν οι γυναίκες στην αποθήκη και ο πατέρας κάθισε στην αυλή με τον Απόστολο και άρχισαν τη συζήτηση.

Του είπαν ότι θα τον κρατήσουν και πάλι για φαγητό. Στρώθηκαν οι γυναίκες στην αποθήκη και ο πατέρας κάθισε στην αυλή με τον Απόστολο και άρχισαν τη συζήτηση.

Του είπαν ότι θα τον κρατήσουν και πάλι για φαγητό. Στρώθηκαν οι γυναίκες στην αποθήκη και ο πατέρας κάθισε στην αυλή με τον Απόστολο και άρχισαν τη συζήτηση.

Του είπαν ότι θα τον κρατήσουν και πάλι για φαγητό. Στρώθηκαν οι γυναίκες στην αποθήκη και ο πατέρας κάθισε στην αυλή με τον Απόστολο και άρχισαν τη συζήτηση.

Του είπαν ότι θα τον κρατήσουν και πάλι για φαγητό. Στρώθηκαν οι γυναίκες στην αποθήκη και ο πατέρας κάθισε στην αυλή με τον Απόστολο και άρχισαν τη συζήτηση.

Δεν μπόρεσε όμως ο πατέρας να κρατηθεί για πολύ. Έφερε με τρόπο τη συζήτηση και σε κατάλληλη στιγμή είπε την σκέψη και την επιθυμία της Βούλας, της μικρής κόρης του.

Δεν περίμενε τέτοια πρόταση ο Απόστολος και στο άκουσμά της έμεινε άφωνος. Συνήλασε όμως γρήγορα και με ύφος σοβαρό κοίταξε κατάματα το γέρο πατέρα και που είπε:

— Αυτή είναι σκέψη και επιθυμία της Βούλας. Απ' ό,τι βλέπω όμως είναι η μικρότερη κόρη. Τι λέει γι' αυτό η υπόλοιπη οικογένεια;

— Η σκέψη έγινε από χθές, και είμαστε όλοι σύμφωνοι. Φτάνει να το δεχτείτε κι εσείς. — Εγώ πάντα μου ήθελα να παντρευτώ Ελληνίδα και δεν έχω λόγο να μη δεχτώ. Είμαι όμως πολύ μεγαλύτερος από τη Βούλα. Το σκέφτηκε αυτό;

— Όλα τα συζητήσαμε και δεν μένει τίποτα άλλο παρά μόνο η δική σας απόφαση. Δεν χρειάστηκαν άλλα λόγια. Η απόφαση πάρθηκε. Η χαρά στην οικογένεια ήταν μεγάλη. Οι σχέσεις άρχισαν να διευκύνονται και να παίρνουν. Ήταν όμως αρχές του μήνα, και στο τέλος του, ο Απόστολος έπρεπε να βρισκόταν στο Παρίσι. Γι' αυτό ρητά:

— Πότε θα γίνει ο γάμος; Θα 'ρθει μαζί μου στην Ελλάδα;

— Μπορεί να 'ναι λίγες μέρες,

αλλά όταν υπάρχει θέληση, όλα γίνονται. Λέει η μητέρα, που αμίλητη, αλλά με κρυφή χαρά, παρακολουθούσε όλα λέγοντάς.

— Και βέβαια θα 'ρθει μαζί σου. Γίνεται να 'ναι ο άνδρας στην Ελλάδα και μάλιστα μόλις τρεις; Συμπληρώσε ο γέρος γελαστός και κλείνει το μάτι στον Απόστολο.

Πυρετωδίκη προετοιμασία σ' όλη την οικογένεια.

Ο Απόστολος γίνεται καθημερινός επισκέπτης. Το έκτο μέλος της οικογένειας.

Το μαθαίνουν συγγενείς και φίλοι. Όλοι το επικροτούν και παίρνουν μέρος στο γάμο που έγινε σε γαϊτανική εκκλησία στο πέλος του μήνα.

Από την εκκλησία κατευθείαν στο αεροπλάνο για το Παρίσι. Ευτυχισμένα ζευγάρι. Χρόνια πύρα από το γάμο τους, με γιο μεγάλο, επιστήμονα, εγκατεστημένο στην Ελλάδα.

Ο Απόστολος, συνταξιούχος πύρα, έρχεται συχνότερα στην Ελλάδα και μένει αρκετό χρόνο. Κοντά στις αδελφές της Βούλας, παντρεμένες κι αυτές με μεγάλα παιδιά. Αλλά οι περιπέτειες δεν λένε να σταματήσουν. Ένα καρδιακό επεισόδιο τον έφερε στο νοσοκομείο.

(Από το βιβλίο «Θάλαμος 242» του Γ. Δ. Χρηστάκη που κυκλοφόρησε αυτό το μήνα).

Μορφή γαλήνια σαν την ήμερη τη θάλασσα για μια απάτητη κορφή, αδιάκοποι αγώνες δίκαια θα πεί: «χαρτί, μελάνι άδικα δε χάλασα στις Μούσες πύργωσα καινούργιους Παρθενώνες. Νέοι! όσο τις ώρες σας μετρά κάποιο ρολόι δε ζει κανείς μονάχα για φαμίχαράς σ' αυτόν που παίζει κομπολόι με χάντρες την ΑΓΑΠΗ, ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ, ΤΗΝ ΤΙΜΗ.

Γιάννης Γεωργακάκης
Ιεράπετρα

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΔΑΣΟΥΣ ΣΤΗ ΖΩΗ

5. Εκτός όμως από το παραπάνω το δάσος επιδρά ευεργετικά και στη διαμόρφωση του κλίματός της περιοχής του. Η θερμοκρασία τον χειμώνα είναι υψηλότερη και το καλοκαίρι χαμηλότερη.

6. Αποτελεί καταφύγιο για τα άγρια ζώα.

7. Μειώνει τους θορύβους.

8. Συμβάλλει στην ανάπτυξη του Τουρισμού.

9. Προσφέρει εργασία στους δασοβίους και παραδασοβίους πληθυσμούς.

10. Η αίσθησή του ως παράγοντα προόδου και πολιτισμού σε κάθε χώρα είναι αναμφισβήτητη (όπου υπάρχει δάσος βρίσκεται η ευτυχία, η υγεία, η χαρά).

Όταν αξιοποιηθεί κατάλληλα, γίνεται θεμέλιο της οικονομικής, κοινωνικής και πολιτιστικής προόδου.

11. Το ελληνικό δάσος, που ήταν το κάρτερ της ματωμένης ελευθερίας του Έθνους μας, αρνητήριο των αγωνιστών για την απελευθέρωση του ζυγού, έχει υποστεί μεγάλες καταστροφές, ώστε η αρχική δασοκάλυψη της χώρας μας μειώθηκε στο 19οο. Το 1821 η χώρα μας είχε ποσοστό δασοκάλυψης 45—48οο, το 1880 38οο, το 1913 24οο και σήμερα 19οο. Είναι λοιπόν επιβεβλημένο να σταματήσουμε τη μείωση και την καταστροφή που δασικού πλούτου.

Συνεχίζεται

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

Συνέχεια από τη σελ. 1

ρέες και τις καμπαρές, τις αγίες πούτες μέρες ο λαός μας έδινε και έδωσε ξεχωριστή σέση μάση στην καθαριότητα. Και φρέσος μοσχοβόλλισαν τα χωριά της επαρχίας μιας «βασιλική και ασβέστη», έτοιμα να υποδεχτούν την Μ. Εβδομάδα και τους ξενιτμένους, τους «καλιπασουνιάδες» όπως χαιρόταν λαλώντας τους λέμε. Από τη Μ. Δευτέρα οι νοικοκυρές έψηναν τα καλιπασούνια στους φούρνους σκορπώντας ευωδίες και δημιουργώντας, άνεκα της ημετέρας, παρασηθήσεις...

Ιδιαίτερα γραφικές ήταν οι παρασιακές εκκλησίες της επαρχίας μας, όπου πλήθος κόσμου παρακολούθησε τις ακολουθίες της Μ. Εβδομάδας και της Ανάστασης. Την Κυριακή του Πάσχα, με τη βοήθεια και του καιρού, ξεχύθηκαν στα παράλια για τον παρθασιακό οβελία... Τελειώνοντας θεωρώ ότι πρέπει να επαναθεθούν οι προτάσεις κάποιων πολιτιστικών συλλόγων να δώσουν το δικό τους «παρών» στην καθαριότητα και το ισοβάτωμα. Κι ακόμη η συγκριτική ανίχνευση του π' Πολυχρόνη Μπριντάκη να κάνει την Ανάσταση για πρώτη φορά στο εξωτερικό του Αγ. Νικολάου στον αμύνημο οικισμό της Άνω Βιάννου. Οι είκοσι πέριπου μόνιμοι κάτοικοι έζησαν την Ανάστασή τους βαθύπαια συγκινημένοι. Στον π' Πολυχρόνη αξίζει ένα μεγάλο μπράβο.

ΜΑΝΟΛΗΣ ΣΠΑΝΑΚΗΣ

«ΒΙΑΝΝΙΤΙΚΑ ΝΕΑ»

Μηνιαία έκδοση στην υπηρεσία δλων των Βιαννιτών

Έκδοτης — Διευθυντής Γ. Δ. ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ

Φιλολογική επιμέλεια κειμένων Κ. Γ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

Υπεύθυνος Τυπογραφείου ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ Έβανς 83 (Στοά Μουρτζή) τηλ. 242.040

Ετήσιες συνδρομές

Ιδιωτών Κοινοτήτων—Σχολείων — Ένοριών δρχ. 1.000 » 1.500

Εμβάσματα: Γ. Δ. ΧΡΗΣΤΑΚΗ Έπιστολές γιά τήν ύλη:

Γ. Δ. ΧΡΗΣΤΑΚΗ: Γκερόλα 1 Ηράκλειο

Κ. Γ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗ: Καποδιστρίου 39 Ηράκλειο Χειρόγραφα δημοσιευόμενα ή μή δέν επστρέφονται. Τά ένυπόγραφα άρθρα έκφράζουν τις απόψεις των συγγραφέων τους.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΛΑΜΙΟΥ — ΒΙΑΝΝΟΥ

Ανοικτή Επιστολή

Προς το Νομαρχιακό Συμβούλιο Ηρακλείου Κοιν. κ. Γιανναδάκη Γεώργιο (Νομ)κό Σύμβουλο Επ. Βιάννου Θέμα: «Αποπεράτωση ασφαλτοστρώσης δρόμου Καλαμίου — Ψαρής Φοράδας, Επαρχίας Βιάννου»

Κύριοι Σχετικά με την αποπεράτωση του δρόμου της Κοινότητας Καλαμίου — Οικισμού Ψαρής Φοράδας, σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. ΔΕΔΟΜΕΝΑ α) Συνολικό μήκος δρόμου 9,3 χιλιόμετρα β) Η ασφαλτοστρώση του δρόμου άρχισε το 1984 από την παρταλία της Ψαρής Φοράδας προς το Καλάμι και μέχρι σήμερα (18—4—1993) έχουν ασφαλτοστρωθεί 5 χιλιόμετρα.

γ) Σε παλαιότερη συνδιάσκεψη, όλων των Προέδρων Κοινοτήτων της Επαρχίας Βιάννου, είχε δοθεί προτεραιότητα ασφαλτοστρώσης των δρόμων Αμυρά — Αρβής, Χόνδρου, Κερατόκαμπου και Καλαμίου — Ψαρής Φοράδας. Από τους δρόμους αυτούς έχουν αποπερατωθεί οι δύο πρώτοι.

2. ΣΚΟΠΙΜΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ α) Ο δρόμος αυτός έχει την καλύτερη χάραξη (λιγότερες στροφές, μικρότερες κλίσεις), είναι ο πιο σύντομος προς την παρταλία, από τον Επαρχιακό δρόμο Ηρακλείου — Βιάννου—Ιεράπετρας (σε σύγκριση με τους δρόμους προς Αρβή, προς Κερατόκαμπο κλπ.)

β) Η ψαρή Φοράδα και οι γύρω περιοχές, που εξυπηρετεί, αποτελούν σημαντικό γεωργικό παραγωγής και κέντρο διακίνησης πρώτων κηπευτικών (αγγούρι, τμάδα, πιπεριά, πεπό-

νι), μπανάνας και ελαιολάδου. γ) Τελευταία ο οικισμός της Ψαρής Φοράδας, εξελίσσεται και σε σημαντικό τουριστικό κέντρο. Η παραλία της Ψαρής Φοράδας είναι από τις πιο όμορφες, τις πιο καθαρές, τις πιο υπήνεμες παραλίες της Κρήτης. Το 1990 δραβεύθηκε από την Ελληνική Ένωση Προστασίας Θαλασσίου Περιβάλλοντος (HELMERA) με τον χρυσό Αστερία.

3. ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΗΣ ΑΠΟΠΕΡΑΤΩΣΗΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ α) Δημιουργούνται προβλήματα για την έγκαιρη και ομαλή διακίνηση των νωπών φαρτών αγροτικών προϊόντων, ιδιαίτερα τους χειμερινούς μήνες που είναι και ο μεγαλύτερος όγκος παραγωγής. β) Αποβαρύνεται η επέκταση των δυναμικών καλλιεργειών και η τουριστική ανάπτυξη της περιοχής. γ) Γίνονται μεγάλες σπατάλες χρημάτων, γιατί οι βελτιώσεις που γίνονται κάθε χρόνο, για την ταχύτητα του δρόμου καταστρέφονται σύντομα από τα νερά της βροχής και τα διερχόμενα βαριά φορτηγά αυτοκίνητα.

4. ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ α) Να γίνει η αποπεράτωση του έργου το συντομότερο δυνατόν και όχι πέρα του 1993. β) Είναι αδύνατο να μιλάμε για ανάπτυξη μιας περιοχής, όταν τα έργα γίνονται με τέτοιο αργό ρυθμό. Όταν χρειάζονται περισσότερα από δέκα (10) χρόνια για να ασφαλτοστρωθεί ένας δρόμος μήκους 9 χιλιομέτρων.

Καλάμι 20 Απριλίου 1993 Με τιμή Ο Πρόεδρος του ΔΣ ΤΖΑΝΑΚΗΣ ΒΑΓΓΕΛΗΣ

ΒΡΟΧΟΠΤΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΠΑΡΧΙΑ ΒΙΑΝΝΟΥ

Table with 4 columns: Year, Amount (χιλ/στ), Year, Amount (χιλ/στ). Rows from 1989 to 1988.

2ο (Πελευπαίο) ΓΙΑ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ ΜΗΝΕΣ — ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ από τον Εμμ. Καδιανάκη «Νοέμβριος 1992». Ανάμεσα στα διάφορα γράφει: «Ο Διοικητής Φρουρίου ζήτησε από εμάς τους ομήρους, μέσω του διερμηνέα Γκεριδάκη να απαντήσουμε στις ερωτήσεις... κλπ».

Απαραίτητη εδώ μια μικρή επέκταση, σαν διόρθωση, κατανόηση και συμπλήρωση μαζί. Δεν ήταν ο Διοικητής Φρουρίου. Ήταν ο Διοικητής των τότε επιχειρήσεων Στρατηγός Μίλερ που βούτηξε στο αίμα ολόκληρη την επαρχία μας. Λίγα μόνο λεπτά πριν από την ιστορική εκτέλεσή μας, ιαγγελοφόρος πρέχοντας έφτασε λαχανιασμένος και που παρέδωσε κάποιο χαρτί. Ήταν, όπως μας εξήγησε αργότερα ο διερμηνέας, τηλεγραφική διαταγή του Διοικητή Φρουρίου Κρήτης Στρατηγού Μπρόγιερ, με λακωνικό περιεχόμενο, τρεις και μόνο λέξεις σε μετάφραση στα Ελληνικά: «Αναβλέπετε περαιτέρω εκτελέσει».

Ήταν μια ακτίνα ελπίδας για τη σωτηρία μας που τη σκίαζε η λέξη αναβολή. Από τότε άρχισε η ομηρία μας. Δεν μπορεί ο χρόνος να ξεθωριάσει, να ξεφτίσει από τη μνήμη δυο μορφές: από τη του σωτήρα μας αγγελοφόρου με το φτωχικό από εσωτερική ικανοποίηση πρόσωπο, γιατί πρόλαβε να μιλάει σωστά (έλεγαν ότι ήταν Αυστριακός) κι από την άλλη του μαινώμενου μ' ανίσχυρου πια λυσισσμένον Στρατηγού που του πήρανε τη... λεία.

ΜΕΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΡΑΤΗΣΗ ΜΑΣ ΣΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ 14(9)1943—25(9) 1943

Βρισκόμασ' σε δισταγμό κι αμνηστική κι αμνησιολογούμε αναίμαστα στο ναι και τ' όχι, για μερικά αυθεντικά ανέκδοτα από την κράτησή μας στο εδώ «Γυμνάσιο Άνω Βιάννου», απ' τους Γερμανούς την Κατοχή. Κι αυτό γιατί όλοι, ε' όσους αναφέρονται τα ανέκδοτα αυτά, έχουν πεθάνει. Θα ταρραχθούν άραγε, αν νιώθουν οι ψυχές, ή θα χαρούν

Μας γράφουν

από το ότι σε κάθε εξιστόρηση για Κατοχή θα τους θυμούνται; Η σκέψη ότι τα ανέκδοτα αυτά, που κοντεύει να ξεχαστούν, αικιογραφούμε έντομα τις συνθήκες κράτησής μας, μικρούν το εγώ μου.

Ανάγκη να αναφέρω ότι η συμφωνία με τους φρουρούς μας γινόταν αναγκαστικά με ανακατεμένες λέξεις, γερμανικές—ιταλικές—ελληνικές, παράλληλα με εκφραστικές χειρονομίες. Ακόμα για τους ημι-κωμικούς κυρίως Απανωβιαννίτες που θυμούνται ότι δίπλα στα ανάμιατά βάζω και το παρτσουκί.

Όλα στην αυλή του Γυμνασίου έτοιμα για την εκτέλεσή μας και ο συγκρατούμενός μας π' Γρηγόρης Ραπτάκης σηγομένει «...άμχαμ αν οδώ...». Τον πλησιάζει ο Μανώλης Ν. Παπαγιαννάκης (Κυρινός), πρώτος από μίνα ξάδελφός μου, και φωναχτά του λέει: — Παπά Γρηγόρη, αν σαν παπά και γέρο σου χαρίσουν τη ζωή, θα μου κάνεις μια χάρη: — Λέγε τι θές. — Να κάμεις παράκληση να μου συγχωρέσει ο Θεός ένα μεγάλο έγκλημα!

— Για ποιο έγκλημα μιλείς, Μανώλη; — Η μεγάλη βλακεία μου, να πιστέψω αυτούς τους απατάδες που μου πιάσανε, είναι το έγκλημά μου.

Ομοδιή βλακεία. Όλοι μας είχαμε πιστέψει στις διαβεβαιώσεις των Γερμανών, ότι δεν θα μας πείραζαν. Επίσης και εδώ, όπως και σ' άλλα χωριά της επαρχίας μας η επαίσυνη απάτη τους, όπως χαρακτηριστικά τους ονομάζει ο ομιλητής στο Παινεπαρχιακό Μνημόσυνο κ. Κώστας Στεφανιάκης

Στριμωγμένοι καθώς ήμασταν μέσα σε δάδρομο του Γυμνασίου, σε προαιωνία να μας μαντρίσουν σαν ζώα σε δυο μικρές αίθουσες, σωστή μάγδα για τούσους κρατούμενους, ακούσαμε μια μπάσα, μα δυνατή φωνή: «KAMARAD, θέλω να κάνω βάζα μου «νερό μου». Είναι ο Δημ. Κοκοτάκης «Αλάξ», που με χειρονομίες δείχνει ότι πιέζεται από

επιγούσια σωματική ανάγκη. «Μομέντο», (περίμενε) KAMARAD», απαντά κάποιος από τους κοντινούς φρουρούς. Και η ανταπάντηση με οργισμένη, δυνατότερη φωνή: Δεν ξέρω πώς διάολο τον λέτε σεις, μα δεν γατέχει ο κώλος μομέντο KAMARAD».

Έξι έως επτά άτομα, που είχαμε δεχθεί να συναντήσουμε τους αντάρτες για το ζήμα των αιχμαλώτων Γερμανών απομόνωσαν τη νύκτα της 14 προς την 15 Σββρίου στο Γραφείο του Γυμνασιάρχου που βρισκόταν τότε στη Βορειοδυτική πλευρά του κτιρίου. Ήταν η πρώτη βραδιά της κράτησής μας. Απ' όσους θυμούνται σήμερα, ύστερα από δυο κοντά αιώνια, ήταν δυο παπάδες, ο π' Γρ. Επιπροτάκης από το Καλάμι, και π' Γιάννης Κωνσταντάκης, απ' το Συκόλογο, που τελικά ήταν μέλη της Επιτροπής που συνάντησε τους αντάρτες, και κάποιος Τσαγκαράκης, ζέχασα το μικρό του όνομα, απ' τα Αμυρά. Γύρω στα μεσάνυχτα ανοίγουν την πόρτα, μας ανακοινώνουν ότι για παραδειγματισμό, πρώτους εμάς θα εκτελούσαν το πρωί, και ξανακλείνουν. Μετά το πρώτο σκ, ακούω να σιγομιλώνουν οι παπάδες και κάποιον δίπλα μου να λέει: «Θα κουζουλαθώ». Έρχεται στο μυαλό μου ο συσχετισμός της βλακείας με το έγκλημα που έκαμε πριν λίγες ώρες ο ξάδελφός μου Μαν. Παπαγιαννάκης και ξεφωνίζω ξαφνικά: Βλάκες, αγνήμωστεις και τρελοί, ποιά αξία έχουμε ζωντανοί ή σκοτωμένοι; Στη Σούδα πάντως δεν θα προφτάσουν να μας πάνε. Με κοιτούν όλοι ξαφτισμένοι και κάποιος κουνώντας το κεφάλι του με σίκτο λέει: «Πάει, τα 'χασε αυτός ο κακομοιρήσ». Σημειώνω απλά ότι απητή για εκτέλεση το πρωί που περιμέναμε, μας άφησαν να πάμε μαζί με τους άλλους αιχμαλώτους μας.

Για την κράτησή μας γενικά, θα παρταρίζω περισσότερο οι λέξεις μόντημα ή σπάβλισμα. Στριμωγμένοι σαν σαρδέλες, χωρίς φως, είχαμε για όλες τις χρήσεις μόνοι τη γυμνή παρτασία και το πολύ πολύ σαν πολυτέλεια σποιν ύπνο μας μια φαρδοπαλέσα σαν σπρώμα, με κάποιο παλιόρουχο μας μαξιλάρι. Όμως το μεγάλο καθημερινό μαρτύριό μας ήταν το πρόβλημα της σωματικής ανάγκης μας. Γιατί μια και μόνη φορά το 24ωρο, κάθε πρωί, μας έβγαζαν έξω όλους μαζί, για την υπόθεση αυτή. Μικρή έκταση από θάμνους και βραχάκια, προς την βορεινή πλευρά του Γυμνασίου, ήταν τα W.C. μας, και για ποικιλία γύρω γύρω πάνοπλοι οι φρουροί μας, να περιπαίζουν και να περιγελούν.

Μα ας γυρίσουμε απ' τα πολυτέλη W.C. μας στις αίθουσες και πάλι. Συγκρατούμενός μας ο Γεώργ. Γουρινεζάκης (Κάτης) με διάρροια είχε γεμίσει αρκετές εφημερίδες. Φτάνει το μεσημέρι η γυναικία του κ. Άννα, για να του φέρει φαγητό, και φυσικά αναλαμβάνει να μεταφέρει και τις εφημερίδες, που τις βάζει σ' ένα παλιόκαλαθο. Καθώς πάει προς την πόρτα, κάποιος Γερμανός που κάτι υποπέσει της αρπαξής το καλάθι, όμως εκείνη δεν τ' αφήνει. Τραβέ ο Γερμανός απ' τη μια, τραβά η γυναίκα απ' την άλλη. Σε κάποια στιγμή απελπισίας του φωνάζει: «Μη, σκατά» μ' αυτός που να το καταλάβει! Με ένα απότομο τσίγκο το αποστά

και με φούρια βουτά το χέρι του μέσα στο κροουλό περιεχόμενο. Βγάζοντας το «Χιάτ'ίζε», ουρλιάζει, και στην προσπάθειά του να βγάλει το περιεπερο που κρεμόταν στη ζώνη του, αφήνει και το σποτύπωμα της ανοικτής παλάμης που στο ανοικτόχρωμο θερινό του παντελόνι. Κάποιος Γερμανός αξιωματικός που μπήκε εκείνη τη στιγμή έσωσε τη γυναίκα.

Κάποια μέρα οι φρουροί μας πιο βλασσοί, πιο άγριοι μας βρίζουν. Το αποδίδουμε στο σμαματάζ που είχε γίνει στο σεροδρόμιο Καστελλίου, και περιμένουμε σ' ανέπιες. Στις 10 περίπου το βράδυ προιάζουμε από ασυμπίστοτα μεγάλο θόρυβο που κάνουν οι αγριοφωνάρες και τα βήματα πληθώρας Γερμανών στους διαδρόμους και την αυλή του Γυμνασίου. Ο Χαριθέμιος Αθουσιάκης (Δημοκρατία) κοντά στο μοτικό παρταδρο, σαν παρατηρητής, για αρκετή ώρα μας ενημερώνει χαμηλόφωνα: «Είμαι πολλοί με αυτομάτα... Έρχονται κι άλλοι... Σπένουν πολυβόλα στην αυλή. Έχουμε παγώσει. Ρωτώ σγά τον πάντα αισιόδοξο δικηγόρο Ι. Στειακάκη που ήταν δίπλα μου με το γιό που Διομήδη: «Τι γνώμη έχεις τώρα θείε;» «Δεν έχω γνώμη, το παιδί μου σκέπτομαι». Αυτό δικαιολογεί την προαιωνία φωή του. Την ίδια στιγμή ανοίγει με πάταγο η πόρτα και ένας Γερμανός, σιστός κολασός, μ' ένα φακό στα χέρι κυριολεκτικά μουγκρίζει δυνατά. «Άλε, τσιβιλ, έξω, άλλες καπούτ...». (Όλοι οι πολίτες έξω, όλα για σκότωμα, για πέταμα).

Και ενώ νεκρική ισιγή επικρατεί, μια οργισμένη δυνατότερη φωνή ακούεται. «Νιξ έξω, εσύ έξω». Είναι ο Βασίλης Τρουλιάκης (Τρουλοβασιλίας), που με μια σπρωξιά πετά δυο μέτρα μακριά τον διπλάσιο σε όγκο Γερμανό. Τελικά δεν μας σκότωσαν, μα για τον ήρωα της νύκτας αυτής Τρουλοβασιλίας παραμένει ένα αναπάντητο ερωτηματικό: Πού βρήκε το ψυχικό κουράγιο και τη σωματική τη δύναμη;

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΣΕ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΜΟΥ 31/3/93

...Νομίζω ότι κάποια μεγάλη προσφορά της επαρχίας μας στην Εθνική Αντίσταση το τακτικά χρόνια, δεν έχει αρκετά αναπτυχθεί σε λόγους στα μη μόνον, αλλ' ούτε σε δημοσιεύματα σε έκταση αναφερθεί. Είναι η παροχή ασύλου και περίθαλψης όχι μόνο στους ντόπιους κατοχικητούμενους απ' τους κατακτητές, μα και σε πολλούς άλλους ακόμα και εκτός Κρήτης που για τον όποιον λόγο δεν μπορούσαν να ενταχθούν στ' Αντάρτικο.

Όλα τα χωριά της Επαρχίας μας συμπεριλαμβανομένου και του ορεινού Οικισμού Λουτράκι Άνω Βιάννου, μπορούσαν να υπερηφανεύονται για την προσφορά τους αυτή.

Και είναι όχι λίγες οι περιπτώσεις που γυναικεία ή κοπέλες, με θανάσιμο κίνδυνο, έκρυβαν και περιποιούνταν ήρωες σ' αυτές άρρωστους και ταζητούμενους, παριστάνοντας τους στην ανάγκη σαν παιδιά ή αδελφούς των. Δεν θα συνεχίσω. Απ' τις έλιβερές αναμνήσεις η σκέψη μου στο σήμερα γυρνά. Γύρω γύρω μαύρα σύννεφα, θολούρα, κι ανάμεσά μας αθέρητρα προβλήματα αλλοεπρόσβαλα και κοινωνιολογικά παράδοξα, σημεία και τέρατα.

Ποιά άραγε χειρότερα μας περιμένουν;

ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΖΑΜΟΥΖΑΚΗΣ

Νέα βιβλία

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Δ. ΧΡΗΣΤΑΚΗ ΘΑΛΑΜΟΣ 242 ΟΔΟΠΟΡΙΚΟ 100 ΗΜΕΡΩΝ ΗΡΑΚΛΕΙΟ 93

Με τον τίτλο αυτό κυκλοφόρησε τις ημέρες του Πάσχα το νέο βιβλίο του Γ. Δ. Χρηστάκη.

Μερικές πρώτες κρίσεις από Εφημερίδες που Ηρακλείου: «ΑΛΛΑΓΗ»: Από αξιόλογο μέχρι γοητευτικό. «ΠΑΤΡΙΣ»: Με μοναδικό τρόπο ο συγγραφέας μεταφέρει τις εμπειρίες του από την παρταμνή του σε νοσοκομείο. «ΤΟΛΜΗ»: Πρόκειται για μια μεταφορά στο χαρτί μνημονικών καταγραφών λαογραφικού παρταμνικού, πολιτιστικού και πολιτικού περιεχομένου, που

Ο ΚΑΙΡΟΣ

Με λιδικές και υψηλές θερμοκρασίες πέρασε όλος ο Απρίλιος μ' ελάχιστες βροχοπτώσεις τις οποίες συμπλήρωσε ο Μάιος που στις 7, 8, 9 και 10 μέσας στις συνεφές όλων των ημερών έπεσε και λίγη βροχή. Έτσι μέχρι και τις 11 Μαΐου η βροχοπτώση στην επαρχία έφτασε τα 305 χιλιοστά στο βροχομέτρο που Γυμνασίου Βιάννου και στο Κερατοκάμπου τα 273 χιλιοστά.

μεταφέρουν τον αναγκαστικό στο χέρι των Κρητικών χωριών και στους σημερινούς ανθρώπινους προβληματισμούς. «ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ»: ...Είναι ένα ενδιαφέρον και ευχάριστο βιβλίο, από τις σελίδες του οποίου παρελαύνουν πολλοί τύποι... Εκείνο που κάνει πιο ευχάριστο το διάβασμα είναι η ποικιλία των θεμάτων, με τα οποία καταπνάνονται οι αιμασθενείς που συγγραφές και κατά τρόπο άριστο προβάλλονται στις σελίδες του βιβλίου... Πωλείται στα βιβλιοπωλεία της Κρήτης.

Στην Αθήνα: Στις Εκδόσεις Αναστασιάκη. Παινεπαρχιακό και Ιπποκράτους 1 και στο βιβλιοπωλείο «Εστίας» Σόλωνος 60.

Στη Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Αναστασιάκη, Καστριτσίου 15 Σπη Βιάννου: Στο φωτογραφείο που κ. Μανώλη Σπανιάκη. Όπου δεν υπάρχει σπαι βιβλιοπωλεία στέλνεται από τον συγγραφέα: Γκερόλα 1 Ηράκλειο πηλ. (081) 281654 παχυδραμικώς επί απηκασταβολή της αξίας του 1.500 δρχ.

Για την προστασία του περιβάλλοντος

Σειρά εκδηλώσεων από τις 24 — 30 Απριλίου με θέμα την προστασία του περιβάλλοντος, οργανώσε το Περιφερειακό Παράρτημα Κρήτης του Γεωπαχικού Επιμελητηρίου Ελλάδος.

Οι εκδηλώσεις έγιναν στην Αίθουσα Ανδρόγεω του Δημοτικού Μαγάρου Ηρακλείου και αναφέρονταν στα παρακάτω:

Α. Έκθεση Παιδικής Ζωγραφικής με θέμα: «Αγαπώ τη θάλασσα ...και τη θέλω καθαρή».

Β. Έκθεση φωτογραφίας — Αφίσαις, αφιερωμένων στην προστασία του φυσικού περιβάλλοντος.

Γ. Έκθεση Βιβλίου και Εντύπου, σχετικών με το περιβάλλον.

Δ. Πριαβολές διαφανειών — βιντεοταινιών.

Την προσπάθεια αυτή στήριξαν αριστοί φορείς και υπηρεσίες από το Ηράκλειο, την υπάλληλη Κρήτη και την Αθή-

να. Στην οργανωτική επιτροπή συμμετείχαν πολλοί ιχθυολόγοι, δασολόγοι και γεωπόνοι, μεταξύ των οποίων και ο σωμαρχηγός μας γεωπόνος Βαγγέλης Τζανάκης.

ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Με την ευκαιρία της εκδήλωσης για τις αρχαιότητες της Σύμης, που οργανώσε ο Σύλλογος Βιαννιτών Ηρακλείου «Ο ΠΑΤΟΥΧΑΣ», ο Δ/ντής του ΕΛΚΕΠΑ κ. Δηληγιαννάκης με τηλεφώνημά του στο Δ.Σ., εξέφρασε τη λύπη του που λόγω απουσίας του στο εξωτερικό δεν μπορούσε να πάρει μέρος στην εκδήλωση.

Επίσης ο βουλευτής κ. Κ. Μπαντουβάς με επιστολή που εκφράζει την συμπαράστασή του προς τον Σύλλογο.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

κ. ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

ΣΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ — ΛΥΚΕΙΟ

Στις 5 Απριλίου ημέρα Δευτέρα επισκέφτηκε το Σχολείο μας ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Πέτρος κ. Νεκτάριος.

Τον ευχαριστούμε θερμά, που για μια ακόμη φορά μας τίμησε με την παρουσία του και έδειξε το αμέριστο ενδιαφέρον του και την αγάπη του για τα παιδιά και μας μετέφερε το μήνυμά της Σπαιρικής θείας και της Ανάστασης του Κυρίου.

Με την ευκαιρία απένειμε δύο (2) μετάλλια στο Γυμνάσιο και Λύκειο Βιάννου, δώρο της Εκκλησίας της Κρήτης, σε ανάμνηση της επισκεψής του Οικογενειακού Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίου Α' το 1992 στην Κρήτη.

Ανω Βιάννος 27—4—93

Ο Σύλλογος των Καθηγητών Λυκείου — Γυμνασίου

ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ «ΔΙΑΒΑΤΗ»,

Ξεπέρασε κάθε προηγούμενο και κάθε προσδοκία η συμμετοχή των συμπατριωτών μας Βιαννιτών της Αθήνας στον ετήσιο χορό που πραγματοποιήσε ο Σύλλογος σε Κρητικό Κέντρο της Αθήνας στις 19/3/93 ημέρα Παρασκευή.

Ο Πρόεδρος και τα μέλη του Δ.Σ. του «ΔΙΑΒΑΤΗ» ευχαριστούν θερμά όλους τους Βιαννίτες και τις Βιαννίτισες, όλους τους φίλους και όλους όσοι τίμησαν την εκδήλωση του ΔΙΑΒΑΤΗ, που είναι:

Οι βουλευτές του ΠΑΣΟΚ Ηρακλείου Κώστας Μπαντουβάς και Δημήτρης Σαφής, ο εκπρόσωπος του Φοίβου Ιωαννίδη, βουλευτή Λασιθίου του ΠΑΣΟΚ, κ. Κανδαράκης.

Ο σημερινός Πρόεδρος της Παγκρήτιας Ένωσης Ανδρέας Αναγνωστάκης που εκλέχτηκε πρόσφατα από τις εκλογές της 28ης Μαρτίου 1993 και ο τέως Πρόεδρος Μιχ. Πριναράκης καθώς και οι υποψήφιοι σύμβουλοι Μανώλης Αναστασάκης, Μαρία Μηλιαράκη, Γιάννης Μηλιαρονοκόλακας (συμπατριώτες μας)

και ο Κώστας Ξυλούρης εκλέχτηκαν καθώς και ο Γιάννης Κουμαρτζής τέως Πρόεδρος του Συλλόγου Λασιθιωτών «Ο ΔΙΚΤΑΙΟΣ».

Παρευρέθηκαν επίσης ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος του Συλλόγου Κρητών Μενιδίου, Μαν. Μανιδάκης και Μαν. Φοδελιανάκης αντίστοιχα, ο Πρόεδρος του Συλλόγου Κρητών Αιγάλου Γιάννης Περάκης, ο Πρόεδρος του Συνδέσμου Ηλεκτρολόγων Μεσογείων κ. Χούντας ο Πρόεδρος του Συλλόγου Κάτω Συμιαίων Αθήνας Μαν. Τρευλάκης, ο Πρόεδρος του Συλλόγου «ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΜΟΥΡΝΙΩΝ».

Το χορευτικό συγκρότημα «ΚΟΥΡΗΤΕΣ» που χόρευαν τους λεβέντικους κρητικούς χορούς με τέχνη και μαεστρία, ευχαριστώντας όλους τους συνδαιτημόνες. Τηλεγράφημα έστειλαν ο Υπουργός Εσωτερικών Γιάννης Κεφαλογιάννης, ο βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Σήφης Βαλυράκης, ο βουλευτής Λασιθίου της ΝΔ Γιάννης Κουενός και ο βουλευτής Αθήνας του Συνασπισμού Μίμης Ανδρουλάκης.

Τηλεφώνησε επίσης και ευχήθηκε καλή διασκέδαση ο βουλευτής Ηρακλείου της Ν.Δ. κ. Μάτ Ζαπετάκης.

Παρευρέθηκαν επίσης από τον Κρητικό Τύπο της Αθήνας η Φωφό Πρεβεζάνου — Ζουλάκη από τα «ΚΡΗΤΙΚΑ ΕΠΙΚΑΙΡΑ», ο Γιάννης Κριαράκης από τον «ΚΡΗΤΙΚΟ», ο Γιώργος Μοσκοβίτης των «ΚΡΗΤΙΚΩΝ ΠΑΛΜΩΝ» και της ραδιοφωνικής εκπομπής «καλή σου ώρα Κρήτη» στον SUPER STAR και ο Γιώργος Βήχος από την τηλεόραση BLUE SKY που πήρε αρκετά

πλάνα από την πετυχημένη αυτή εκδήλωση.

Ιδιαίτερη αίσθηση προκάλεσε η παρουσία του Νομαρχιακού Συμβούλου Γιώργου Γιανναδάκη, που ήλθε από την Κρήτη ειδικά για την εκδήλωση του «ΔΙΑΒΑΤΗ» και τον ευχαριστούμε για την χαρά που μας έδωσε.

Το ΔΣ αισθάνεται την ανάγκη να ευχαριστήσει όλους όσοι προσέφεραν δώρα στη λαχειοφόρο αγορά που έγινε στο χορό και είχε πολύ θετικά αποτελέσματα. Μεταξύ αυτών τους συμπατριώτες μας Δευκαλίωνα Κόμη, Ιδομένης Γελασάκη, Γιώργο Καπετανάκη, Νίκο Στρατάκη, Μαίρη Καρτσάκη, Χρυσούλα Διακάκη, Στέλιο Διακάκη, και τους Μανώλη και Γιώργο Αναστασάκη.

Επίσης τους Συνεταιρισμούς Ανω Βιάννου και Συκολόγου, την Ελαιουργική, την ΑΕ RAKS ΠΕΤΡΑΚΗΣ προδόντα εικόνες και ήχου, τις Ναυτιλιακές εταιρείες ANEK και ΜΙΝΩΙΚΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ, την ψαροταβέρνα «ΚΑΣΤΕΛΛΟΡΙΖΟ».

Ο Σύλλογος προσέφερε μια Τηλεόραση που κέρδισε η κ. Μαργαρίτα Πετράκη.

Ο Σύλλογος Βιαννιτών της Αθήνας «Ο ΔΙΑΒΑΤΗΣ» ευχαριστεί και πάλι όλους όσοι βοήθησαν στην επιτυχία αυτής της εκδήλωσης, που τόσο έχει ανάγκη και εύχεται αυτή η συμμετοχή να υπέρβει και στις άλλες εκδηλώσεις του Συλλόγου.

Για το Δ.Σ.
Ο Πρόεδρος
Μανώλης Γουρνιεζάκης
Ο Γ. Γραμματέας
Χαραλ. Καρπαθάκης

ΣΤΑΘΗΣ ΜΑΣΤΟΡΑΣ

► ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 1

η ψαροπούλα με το παπί Κάταστρ' απλώνει και τα πετώνει τ' άρμενα ο ναύτης με το σκοινί.

Στα 1913 ο Στάθης έρχεται στην Αθήνα, για να τελειοποιηθεί στη μουσική, ενώ παράλληλα γράφεται και στη Φυσικομαθηματική Σχολή του Πανεπιστημίου.

Είναι γνωστό πόσο μεγάλοι δεσμοί υπάρχουν ανάμεσα στην αριθμητική και στην αρμονία. Ο Ιωάννης — Φίλιππος Ραμόν, Γάλλος συνθέτης και θεωρητικός, κατόρθωσε να ανακαλύψει το νόμο της νεότερης αρμονίας, καθορίζοντας στην πραγματεία του περί αρμονίας την έννοια «της κάθετης συνήχησης και της αναστροφής της, της τονικότητας, του μειζονος και του ελάσσονος τρόπου». Δεν πρέπει λοιπόν να απορεί κανείς με τη φυσική κλίση του Μάστορα στην Αριθμητική και την απόφασή του να ασχοληθεί ταυτόχρονα με τα Μαθηματικά και τη Μουσική. Στο Ελληνικό Ωδείο Αθηνών είχε τη μεγάλη τύχη να μαθητεύσει στο Μανώλη Καλομοίρη, τον κορυφαίο Έλληνα συνθέτη μας και μουσικολόγο. Οι ιδεολογικοί και πνευματικοί του ορίζοντες πλαταίνουν.

Στις 19 Νοεμβρίου του 1913 ο Μάστορας κατατάσσεται στο 7ο Σύνταγμα Πεζικού. Υπηρετήσει για δύο χρόνια ως μουσικός στην Ορχήστρα Πνευστών της Φρουράς Αθηνών. Αρχιμουσικοί της Φιλαρμονικής (ευτυχής σύμπτωση) δυο Κερκυραίοι, ο Κάισαρης και ο Μαυρόδης. Γενικός Επιθεωρητής των στρατιωτικών μουσικών ο Μανώλης Καλομοίρης.

Ο Στάθης Μάστορας είναι είκοσι χρόνων και φαίνεται ανικανοποίητος, ανήσυχος, αδέσβιας για τον εαυτό του. Φιλόδοξος, επίμελής, φιλομαθέστατος, με λεπτή αίσθηση χιούμορ, αλλά ταυτόχρονα με ψυχικές μεταπτώσεις και κρίσεις μελαγχολίας, αγωνίζεται να βρει το δρόμο του, αναζητά τρόπους έκφρασης.

Παράλληλα με τη μουσική καλλιέργειά και την ποίηση. Στις σημειώσεις του (που με περίσσια φροντίδα κι αγάπη διασώζει η οικογένειά του) υπάρχει το ποίημα DIANA με ημερομηνία 10-12-1914.

DIANA

«Όλα του κόσμου τα όμορφα αν τα κλειούνε η ψυχή μου»
Κόρη μου, η σκέψη σου έκλεψε μίαν όμορφη αχτίδα,
την έφερε στα λούλουδα,
τη μύρωσαν εκείνα...

Ρομαντικός, τρυφερός, μεταλλάσσει το αίσθημα σε στίχο, σε ποίηση. Είναι πολύ ευαίσθητος στα θέλητρα και τις ομορφίες της ζωής χωρίς μέτρο, χωρίς διάκριση.

Σε ό,τι όμως αφορά τα πρακτικά καθημερινά προβλήματα δεν παύει να είναι ένας αθεράπευτος ονειροπόλος, ένας ουτοπιστής.

Ο Στάθης Μάστορας, πτυχιούχος του Ωδείου Αθηνών και της Φυσικομαθηματικής Σχολής, φεύγει το 1922 στην Αίγυπτο, συμμετέχοντας ως μασέτρος στον οπερετικό θίασο του Ν. Πλέσσα. Λυτρωμένος από τις αλυσίδες της μικροαστικής ζωής της Αθήνας, αναζητάει νέους ορίζοντες ολόκληρους. Ο Μαθηματικός αφήνει στο περιθώριο την Αλγεβρα και τη Γεωμετρία. Η φωνή της τέχνης αποδεικνύεται ισχυρότερη.

Οι σειρήνες του ρυθμού, της αρμονίας τον σαγηνεύουν. Διορίζεται Διευθυντής Ορχήστρας του Μουσικού Συλλόγου «Ερμής» στο Καφρ — Ελ — Ζαγιάτ, μια γραφική πόλη της Κάτω Αιγύπτου, στο δυτικό βραχίονα του Νείλου, 95 χιλιόμετρα νότια της Αλεξάνδρειας.

Διαβάσει με πάθος Έλληνες και ξένους συγγραφείς από το πρώτοτυπο. Σ' αυτό βοηθάει η γλωσσολογία του. Γνώριζε πολύ καλά — πράγμα σπάνιο για την εποχή του — Αγγλικά, Γερμανικά, Ιταλικά και Γαλλικά.

Παράλληλα γράφει στίχους. Δημοσιεύει δύο ποιητικές συλλογές, την πρώτη το 1925 με τον τίτλο «ΠΝΟΕΣ», τη δεύτερη το 1926 με τον τίτλο «ΤΙΠΟΤΕ». (Εκδόσεις «Νέα Ζωή» Αλεξάνδρεια) Πολλά από τα ποιήματά του τα είχε γράψει στη Σύρο, όπου έζησε ξενισιακά καλοκαίρια ο Στάθης με την οικογένειά του, που

είχε εγκατασταθεί στο νησί, γιατί ο πατέρας του Μιχαήλ Μάστορας ήταν καθηγητής Μουσικής στο γυμνάσιο Αρρένων της Ερμούπολης και μασέτρος της Φιλαρμονικής.

Η συλλογή του Μάστορα «ΤΙΠΟΤΕ» έχει ως μότο τους στίχους του Μαρτίου Σιγούρου:

Πολλοί ναοί. Σε ποίον να προσκυνήσω,
σε ποιά δωμά να γύρω το κεφάλι;
τίνος ψάλλτη τον ύμνο να γρικήσω;
Χαρακτηριστικά παραθέτω δύο ποιήματα:

8.
ΓΙΤΕΜΑΤΑ, πλανέματα, σοφίσματα,
και μάγια ξωτικά, και ξόρκια μύρια,
τα ξέρει η πουλολόγα όπου σέρνεται
σε γάμους, σε χαρές, σε πανηγύρια.

9.
Και τρέχουν, κι αγοράζουν και γιατρεύονται.
Δίνει, ξοδιάζει· πάμφτηνη η πραγματεία·
μονάχα δεν πουλάει σ' όποιον έλαχε
να γήτσηαν τα μαύρα της τα μάτια.

Φτερά σα νά'χαν, φύγαν καθαλάρηδες,
κι οι δύο τον ίδιο ακολουθώντας δρόμο·
πετούσανε, στο χάμα δεν αγγίζανε·
δόμος μακρύς, χωρίς ορμήνια ή νόμο.

Ρομφαία ο ένας στο δεξί του δίκωπη,
ο άλλος στην εφτάχορδη τη λύρα·
κι ο πρώτος αν ενίκησε το θάνατο,
ο δεύτερος ενίκησε τη Μοίρα!

Βασικά θέματα — μοτίβα της ποίησής του η φύση, ο έρωτας, η ζωή, ο πόνος, ο θάνατος, ο άνθρωπος με τα πάθη, τις αδυναμίες, τις αγωνίες του. Ο Στάθης Μάστορας καταξιώνεται ως ποιητής στον πνευματικό κόσμο της Αλεξάνδρειας. Η εταιρεία «Νέα Ζωή» που εξέδωσε τις ποιητικές συλλογές του ήταν σοβαρή, απαιτητική και προσπαθούσε να δώσει νέα ζωή, νέα πνοή στις τέχνες και στα γράμματα στην Αίγυπτο. Ωστόσο ο ίδιος ο Μάστορας δε φαίνεται να είναι ικανοποιημένος από την ποιητική του δημιουργία. Εφτά χρόνια αργότερα στο Πλωμάρι της Μυτιλήνης γράφει για τα τραγούδια του:

«Λίγα λιανοτράγουδα, δίχως κίνα βάθος...
Κεραμίδια ανάκατα, άβολα για στίπι
δαχτυλιδία ψεύτικα, άπραγου τεχνίτη.
Πετραδάκια ασήμαντα, που και που σπαρμένα
όλα τα τραγούδια μου, όσα έχω γραμμένα.
Πετραδάκια ασήμαντα, καταφρονεμένα
ήταν τα τραγούδια μου όλα σαν καιμένα».

Αυστηρή αυτοκριτική ή υπέρμετρη μετριοφροσύνη;
Σίγουρο πάντως είναι ότι στη μακρινή Αφρική στο Καφρ — Ελ — Ζαγιάτ, στην Τάντα, στην Αλεξάνδρεια, δε νιώθει ευτυχισμένος. Ούτε φαίνεται να μακαρίζει τον εαυτό του «που αξιόηθε μια τέτοια πόλη».

Η νοσταλγία πλημμυρίζει την ψυχή του. Νιώθει ένα κενό, βουλιάζει. Κανένα παράθυρο ανοιχτό, καμιά διέξοδος. Παρηγοριά και δάλασμο δρίσκει μόνο στην τέχνη.

Για διός προδομένος
στης αγωνίας την πάλη·
είστε πολύ μεγάλοι
της ξενιτιάς καημοί

της νοσταλγίας αγέρας
γλυκοφιλάει τώρα
ευλογημένη ώρα
σηκώστε τα πανιά.

Το στίπι, ο πατέρας
μία γριούλα μάνα,
η εκκλησιά, η καμπάνα
και γειά σου, ξενιτιά.

«Υπάρει από τις αρχαιότητες που έγιναν στον ΤΟΕΒ σμήνη της Διοικούσας Επιτροπής των 32 μελών και εξέλεξε το πένταμελές Διοικητικό Συμβούλιο.

Το νέο Δ.Σ. συγκροτήθηκε σε σώμα από τους: Ιωάννη Αλ. Αγαπίκη, Πρόεδρο Μενέλαο Π. Πετριάκη, αντιδρό

Νικόλαο Δ. Σπανιάκη, Ταμία Δημήτριο Εμμ. Ζαμπουλάκη, Γραμματέα Ερμάνουηλ Δ. Γιαννακάκη, μέλος.

Με απόφασή του το Δ.Σ. καλεί τους ποταμιολόγους να προγραμματίσουν την κατασκευή του νερού στις αιμαλίες για όλη την αρδευτική περίοδο 3 κυβικά για κάθε ελαιόδενδρο που βρίσκεται στην περιοχή μέχρι Μακρζέ και 10 κυβικά για τα ελαιόδενδρα της υπόλοιπης περιοχής.

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ
Ο σωμαρχηγός μας ειδικός ικαρδιολόγος Ι. Μ. Βαβουρανάκης ανεχώρησε για την Βιστωνή των ΗΠΑ, όπου κατόπι προσκλήσεως θα εξειδικευθεί σε τομείς της Καρδιολογικής Επιστήμης στο εκεί Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο του Χάρβαρντ.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
Με απόφαση που Νομαρχιακού Συμβουλίου εγκρίθηκε η χρηματοδότηση για τη δημιουργία του δρόμου Ψαρή Φοράδα — Καλάμι ως συνεχόμενου έργου.

Εγκρίθηκε επίσης η χρηματοδότηση για νέα δοκιμαστική γαβύτρη στην αγροτική περιφέρεια Βαχού.

Προχωρούν επίσης οι μελέτες για τα δυο φράγματα νερού στ' Αμρά και το Καλάμι.

Το στίπι, ο πατέρας
μία γριούλα μάνα,
η εκκλησιά, η καμπάνα
και γειά σου, ξενιτιά.

Το στίπι, ο πατέρας
μία γριούλα μάνα,
η εκκλησιά, η καμπάνα
και γειά σου, ξενιτιά.

Το στίπι, ο πατέρας
μία γριούλα μάνα,
η εκκλησιά, η καμπάνα
και γειά σου, ξενιτιά.

Το στίπι, ο πατέρας
μία γριούλα μάνα,
η εκκλησιά, η καμπάνα
και γειά σου, ξενιτιά.

(Συνεχίζεται)

Η ΒΙΑΝΝΟΣ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

Κατά το κόψιμο της Πρωτοχρονιάτικης πίτας του Συλλόγου μεταξύ των πολλών επώνυμων και ανώνυμων συμπατριωτών και φίλων, παρευρέθηκαν και οι Βουλευτές Κώστας Μπαντουβάς και Μίμης Ανδρουλάκης του ΠΑΣΟΚ και του Συνασπισμού αντίστοιχα και συμφώνησαν ύστερα από πρόταση του πρώτου και καθολική αποδοχή από το Δ.Σ. του Συλλόγου και τα μέλη, ότι η επαρχία Βιάννου θα πρέπει να καθιερωθεί ως τόπος γιορτασμού της Εθνικής Αντίστασης παράλληλα με το Γοργοπόταμο και να καθιερωθεί επίσης από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα επίσημο κέντρο και σύμβολο της Ευρωπαϊκής Αντίστασης.

Αποτελεί ελάχιστο φόρο τιμής στους θυσιασθέντες για τα ιδανικά της φυλής στις 14 του Σεπτεμβρίου 1943, στρατιώτες από τα ναζιστικά στρατεύματα κατοχής.

Αποτελεί ελάχιστο φόρο τιμής στο λεβέντικο Βιαννίτικο και Κρητικό λαό για το μνημειώδη αγώνα του κατά την εισβολή των Γερμανών κατακτητών.

Η επαρχία Βιάννου και ο περήφανος βιαννίτικος λαός το αξίζουν, το δικαιούνται, τους το χρεστά η Πολιτεία και το απαιτούν.

Για το Δ.Σ.
Ο Πρόεδρος
Μανώλης Γουρνιεζάκης
Ο Γραμματέας
Μπάμπης Καρπαθάκης

Το νέο Δ.Σ. του ΤΟΕΒ

«Υπάρει από τις αρχαιότητες που έγιναν στον ΤΟΕΒ σμήνη της Διοικούσας Επιτροπής των 32 μελών και εξέλεξε το πένταμελές Διοικητικό Συμβούλιο.

Το νέο Δ.Σ. συγκροτήθηκε σε σώμα από τους: Ιωάννη Αλ. Αγαπίκη, Πρόεδρο Μενέλαο Π. Πετριάκη, αντιδρό

Νικόλαο Δ. Σπανιάκη, Ταμία Δημήτριο Εμμ. Ζαμπουλάκη, Γραμματέα Ερμάνουηλ Δ. Γιαννακάκη, μέλος.

Με απόφασή του το Δ.Σ. καλεί τους ποταμιολόγους να προγραμματίσουν την κατασκευή του νερού στις αιμαλίες για όλη την αρδευτική περίοδο 3 κυβικά για κάθε ελαιόδενδρο που βρίσκεται στην περιοχή μέχρι Μακρζέ και 10 κυβικά για τα ελαιόδενδρα της υπόλοιπης περιοχής.

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ
Ο σωμαρχηγός μας ειδικός ικαρδιολόγος Ι. Μ. Βαβουρανάκης ανεχώρησε για την Βιστωνή των ΗΠΑ, όπου κατόπι προσκλήσεως θα εξειδικευθεί σε τομείς της Καρδιολογικής Επιστήμης στο εκεί Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο του Χάρβαρντ.